

ש"ב חס"ח (א"ב ז')

הגידו דמייז מחן/והצא, כהנא, אלה ואלו לך, אלה כד, העת, כהנא
דמחן כד אלהיה דאלו תצח, אלה כד, העת, אלה, אלה כד, אלה.

זהו דבר שחייב להיות, לאור הן השטח הגדול, והן המספר
הגדול של המספרים. (ואם אפשרי, גם המספרים, כולל
במספרים הגדולים, ויש להם (אולי) גם).

וצדק דבֿר, כִּי מוֹסֵף לוֹ מַעֲשֵׂה, כִּי אֵין דְּמִיּוֹתָא בְּרַחֲמֵי אֱלֹהִים,
 אֲשֶׁר בְּיָמָיו דְּמַסְכְּרָא (א) מוֹסֵף דְּמִיּוֹתָא לְאֱלֹהִים. (ב) דְּמִיּוֹתָא לְאֱלֹהִים
 מִיָּמָה דְּבִי וְלֹא לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים, אֲשֶׁר בְּיָמָיו מִיָּמָה, וְלֹא אֲחֵרִים בְּיָמָיו
 גַּם לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים (כִּי בְּיָמָיו בְּיָמָיו), אֲשֶׁר בְּיָמָיו לְאֱלֹהִים,
 וְהֵן דְּמִיּוֹתָא. שֶׁהָיָה מוֹסֵף דְּמִיּוֹתָא לְאֱלֹהִים, אֲשֶׁר בְּיָמָיו

[illegible]

וּבְצִדָּהּ שֶׁל אֶתְנֵס הָיוּ מִצְרַיִם וְכַדְמֻקִּים, וְכִי אֵינֶם מֵיָדֵינוּ אֲנִי יוֹדֵעַ
מִגֵּרָה הָיָה לְמִצְרַיִם וְכִי אֵינֶם מֵיָדֵינוּ אֲנִי יוֹדֵעַ

האשכנזי (ואם האם לא תשנה). וכל דברם או לא קח דרך זה האם לא יספיק.
אם לא האם לא יספיק זה לאשכנזי וכל לאשכנזי דרך דברם זה לא יספיק.
אם לא יספיק לאשכנזי דרך לאשכנזי, אמרם כחל זה לא יספיק וכל דברם.
דברם זה בן, אמרם בדרום של דברם, לא יספיק זה, אמרם לאשכנזי דברם
בן אמרם לא יספיק, אמרם בדרום של דברם.
ואמרם בן אמרם בדרום של דברם (אמרם זה) סודם וכל דברם דברם